

ренъ вестникъ. Той е искалъ да създаде вестникъ съ разнообразно съдържание, съ много отдѣли, подотдѣли, като отдаде особено внимание на политическата, стопанската и културна информация — необходими предпоставки и условия, за процъвтването на единъ модеренъ вестникъ. Но Богоровъ не е целилъ да създаде само единъ богато-информационенъ вестникъ, по подобие на западно-европейскитѣ. Той е искалъ преди всичко да подпомогне нашитѣ дейци въ борбата имъ за насаждане на просвѣта и култура всрѣдъ маситѣ. И съ вестника си е искалъ именно покрай широката информация да изнесе и подложи на разискване нѣкои въпроси изъ областта на българската история, литература и стопанство. За съжаление, Богоровъ далечъ не можа да изпълни програмата си. Вестникътъ не можалъ да получи такова широко разпространение и материална подкрепа, която да позволи прилагането ѝ. Съдържанието на първия и втория брой е много оскѣдно. Въ двата броя е помѣстена само една политическа информация (за отнасянето на Султанъ Абдулъ Меджидъ съ поданицитѣ си и какво той е направилъ за тѣхъ), описание на Котелъ, Самоковъ, на Рилския манастиръ, приказки, басни, анекдоти, пословици, народни пѣсни, занаятчийски известия и др. Въ втория брой (Бѣлг. Нар. Извѣстникъ) е помѣстена рецензия за езика на „Болгарска Аритметика Сочинена отъ Хр. К. Сичанъ Николовъ.“

Богоровиятъ вестникъ, следователно, не е ималъ характеръ на политически вестникъ, а на общопоучително списание, целещо по-скоро да разпространява знания, да поучава, отколкото да информира. Вмѣсто политически статии помѣства книжовни рецензии, вмѣсто стопански и културни информации — поетични описания на градове и манастири. „Бѣлгарский Орелъ“ много трудно е проникналъ въ маситѣ и понеже излѣзълъ само въ три броя, едвали е оказалъ нѣкаво влияние и въздействие върху тѣхъ. Той, обаче, има несъмнено една ценна заслуга: въ момента, когато Фотиновъ се стараеше да докаже качествата, предимствата на черковно-славянския езикъ, Богоровъ съ своя хубавъ новобългарски езикъ, лекъ стилъ, посочи на бѣдашитѣ български вестникари какъ трѣбва да се списватъ периодичнитѣ издания, за да бѣдатъ разбираани отъ всички и за да проникнатъ въ широкитѣ народни маси.

Макаръ че Богоровъ не можалъ да създаде вестникъ, какъвто проектиралъ, „Бѣлгарский Орелъ“ е билъ посрещнатъ добре отъ нѣкои срѣди, които горещо поздравили това ново начинание и му пожелали успѣхъ, но билъ отреченъ отъ други по-строги кръгове — главно отъ българитѣ въ Ромѣния — които, както самъ Богоровъ се оплаква, „показахъ къмъ него (вестника) голѣмъ хладность, която достигна до